31968L0414

L 308/14 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 23.12.1968

NÕUKOGU DIREKTIIV,

20. detsember 1968,

millega EMÜ liikmesriike kohustatakse säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid

(68/414/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 103,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [1]

ning arvestades, et:

imporditud toornaftal ja naftatoodetel on järjest suurem tähtsus ühenduse varustamisel energiaga; isegi lühiajalised raskused, mille tõttu vähenevad selliste kolmandatest riikidest imporditud toodete tarned, võivad põhjustada tõsiseid häireid ühenduse majandustegevuses; sel juhul peab ühendus suutma vältida või vähemalt leevendada kõiki kahjustavaid mõjusid;

tarneraskused võivad tekkida ootamatult ja seetõttu on oluline võtta viivitamatult vajalikke meetmeid võimaliku puudujäägi korvamiseks;

selleks on vaja suurendada toornafta ja naftatoodete varustuskindlust liikmesriikides, luues ja säilitades tähtsaimate naftatoodete miinimumvarusid;

siseriiklik tootmine aitab kaasa varustuskindluse tagamisele; ühenduse tootmisolud ja sellise toodangu suurem varustuskindlus õigustavad liikmesriikide võimalust võtta imporditud toodete varude säilitamise kohustus,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Liikmesriigid peavad vastu võtma sellised õigusnormid, mis on asjakohased naftatoodete varude säilitamiseks jätkuvalt eelmise kalendriaasta 65 päeva keskmisele päevasele sisetarbimisele vastaval tasemel iga artiklis 3 loetletud naftatootekategooria puhul, kui artiklite 2 ja 7 sätetest ei tulene teisiti.

Selle osa sisetarbimisest, mis kaetakse asjaomases liikmesriigis endas toodetud naftasaadustega, võib kuni 15 % ulatuses nimetatud tarbimisest maha arvata.

Meresõidukite punkrivarusid sisetarbimise arvutamisel arvesse ei võeta.

Artikkel 2

Ilma et see piiraks artikli 1 sätete kohaldamist, võivad liikmesriigid vabastada ettevõtjad varude säilitamisest koguse ulatuses, mis ei ületa nende toodete kogust, mida need ettevõtjad toodavad oma riigist pärinevast toornaftast.

Artikkel 3

Sisetarbimise arvutamisel võetakse arvesse järgmisi tootekategooriaid:

— autobensiin ja lennukikütus (bensiinipõhine lennukikütus ja reaktiivkütus);

— gaasiõli, diisliõli, petrool ja petroolipõhine reaktiivkütus;

— kütteõlid.

Artikkel 4

Liikmesriigid esitavad komisjonile vastavalt artiklitele 5 ja 6 koostatud statistilise kokkuvõtte iga kvartali lõpus olemasolevatest varudest, milles on täpsustatud nendele varudele vastav keskmise tarbimisega päevade arv eelmisel kalendriaastal. See kokkuvõte tuleb esitada üheksakümne päeva jooksul alates kvartali lõpust.

Artikkel 5

Artiklis 4 sätestatud statistilises kokkuvõttes arvestatakse valmistoodangut vastavalt selle tegelikule kaalule; toornaftat ja vahetooteid arvestatakse järgmiselt:

[1] EÜT 20, 6.2.1965, lk 330/65.

— kõik tootekategooriad vastavalt kogustele, mis on saadud asjaomase riigi rafineerimistehastest eelmise kalendriaasta jooksul, või

— asjaomase riigi rafineerimistehaste jooksva aasta tootmisprogrammide alusel või

— asjaomases riigis eelmisel kalendriaastal valmistatud säilitamisele kuuluvate toodete koguse ja samal aastal kasutatud toornafta koguse vahelise suhte alusel; eelnevat kohaldatakse esimese ja teise kategooria (bensiin ja gaasiõlid) puhul kuni 40 % kogukohustusest ning kolmanda kategooria (kütteõlid) puhul kuni 50 % kogukohustusest.

Segukomponendid, mis on mõeldud artiklis 3 loetletud lõpptoodete valmistamiseks, võivad asendada tooteid, mille jaoks nad on mõeldud.

Artikkel 6

1. Artiklis 1 sätestatud miinimumvarude taseme arvutamisel lisatakse statistilisse kokkuvõttesse ainult need kogused, mis tarneraskuste tekkimisel oleksid täielikult liikmesriigi käsutuses.

Need varud peavad asuma asjaomase liikmesriigi territooriumil, kui lõike 2 sätetest ei tulene teisiti.

2. Käesoleva direktiivi rakendamiseks võib valitsustevaheliste üksiklepingute alusel luua ühes liikmesriigis varud teises liikmesriigis registreeritud ettevõtjate nimel.

Sellistel juhtudel ei või liikmesriik, kelle territooriumil varusid hoitakse, takistada varude üleviimist teise liikmesriiki; liikmesriik peab neid varusid võimaluste kohaselt kontrollima, kuid ei või neid esitada oma statistilises kokkuvõttes. Liikmesriik, kelle nimel need varud on, võib need lisada oma statistilisse kokkuvõttesse.

Esimeses lõigus nimetatud lepingute eelnõud tuleb saata komisjonile, kes võib teha oma märkused, teatades nendest asjaomastele valitsustele. Sõlmitud lepingutest teatatakse komisjonile, kes teavitab nendest teisi liikmesriike.

Lepingud peavad vastama järgmistele tingimustele:

— nad peavad hõlmama toornaftat ja kõiki käesoleva direktiiviga reguleeritavaid naftatooteid,

— neis peab olema täpsustatud varude kontrollimise ja kindlakstegemise kord,

— need sõlmitakse tavaliselt määramata ajaks,

— kui leping sisaldab ühepoolse lõpetamise sätet, tuleb selles kinnitada, et lõpetamine ei toimu tarnekriisi ajal ning et lõpetamise eel teavitatakse sellest alati komisjoni.

3. Lõike 1 sätete kohaselt võivad varud sisaldada järgmist:

— lossimissadamates olevate naftatankerite pardal olevad varud pärast sadamaformaalsuste täitmist,

— lossimissadamates hoitavad varud,

— naftajuhtmete sisendi juures tsisternides hoitavad varud,

— rafineerimistehaste tsisternides hoitavad varud, välja arvatud juhtmetes ja rafineerimistehastes olevad varud,

— rafineerimistehaste ning impordi-, ladustamis- või hulgimüügifirmade varud,

— suurtarbijate ladudes hoitavad varud püsivarude säilitamise kohustust käsitlevate siseriikliku seaduse sätete kohaselt,

— riigi piirides toimuva transpordiga seotud praamidel ja rannasõidulaevadel hoitavad varud määral, mil pädevatel asutustel on neid varusid võimalik kontrollida, ja tingimusel, et neid varusid saab viivitamata kasutusele võtta.

Seetõttu arvatakse statistilisest kokkuvõttest välja eelkõige järgmised varud: veel ammutamata kodumaine toornafta; meresõidukite punkrivarud; otsetransiidi teel veetavad varud, välja arvatud lõikes 2 nimetatud varud; torujuhtmetes, paakautodes, paakvagunites jaotusjaamades ja väiketarbijatel olevad varud. Statistiline kokkuvõte ei hõlma ka relvajõudude varusid ja naftaettevõtete varusid relvajõudude vajadusteks.

Artikkel 7

Kui ühenduse naftatarnimisel tekib raskusi, korraldab komisjon liikmesriigi taotlusel või omal algatusel liikmesriikidevahelise nõupidamise.

Välja arvatud eriti kiireloomulised juhud või väiksemate kohalike vajaduste rahuldamine, hoiduvad liikmesriigid enne eespool nimetatud nõupidamist oma varude kasutamisest määrani, mille puhul varud väheneksid kohustuslikust miinimumtasemest allapoole.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest oma varude kasutamistest ja teevad niipea kui võimalik teatavaks järgmise:

— kuupäev, mil varude tase langes kohustuslikust miinimumtasemest allapoole,

— selliste kasutamiste põhjused,

— meetmed, mida vajaduse korral tuleb varude täiendamiseks võtta,

— võimaluse korral varude seisundi arengu hinnang seoses nende jäämisega kohustuslikust miinimumtasemest allapoole.

Artikkel 8

Käesoleva direktiiviga ettenähtud varud tuleb luua võimalikult kiiresti pärast direktiivist teatamist ja hiljemalt 1. jaanuaril 1971.

Liikmesriigid teatavad komisjonile selleks võetud meetmetest.

Artikkel 9

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. detsember 1968

Nõukogu nimel

eesistuja

V. LATTANZIO